

ירחונוער

הנוער המתנדב

טבת-שבט

אהובים שלי,

אני רוצה לשתף אתכם בחלק מהנעשה מאחורי הקלעים בנוער, באודש האחרון והקרוב.

אחד הדברים שממש העסיקו אותי האודש זה הנושא של פתיחת העמותה. האודש אנחנו מקווים שכבר נגיש את הבקשות ונעבור את הביורוקרטיה שצריך עד שתהיה עמותה רשומה.

אני מניח שהרוב שואלים את עצמם מה זה אומר בדיוק עמותה רשומה, איך זה עובד מה עושים ועוד שאלות כאלה ואחרות. אז אני טיפה מסביר בקצרה על העמותה.

עמותה רשומה זה הבסיס לכל הדברים הגדולים, והרשמיים. בסיס להכרה רשמית, ניהול מסודר, ביטוח, ניהול הסדרה, תקציבים, מבנה, תקן בת שירות. כל הרשימה הזאת היא חלק מהיעדים בנוער. בתוך כל המושגים האלה נמצאות אינסוף מילים גבוהות ומסובכות, כאלה שבתור בני נוער ישר אנחנו עוברים הלאה, ומתרחקים מהמושגים.

אני מבין כל כך בני נוער שבורחים מהדברים האלה, זה באמת מפחיד ומרתיע.

אז איך כן מצליחים להציב יעדים כאלה, לא לפחד מכל הדברים המפחידים שבדרך, ובסוף גם להגיע למטרה?

התשובה היא- לשנות מחשבה. להתחיל להפסיק לפחד מדברים שנראים ראויים ממנו. אחד הגורמים הכי מרכזיים לכך שאנחנו נמנעים ממעשים גדולים ומשמעותיים- זה הפחד.

התשובה לכך היא לשנות את המציאות שאנחנו חיים בה, ולהפסיק לפחד. להפסיק לפחד מלהציב מטרות ויעדים גבוהים. להפסיק לפחד לחלום גבוה. להפסיק לפחד ממה החברה תגיד על הדבר שאני אושב ורוצה לעשות. ברגע שנוריד את הפחד הזה, נתחיל להציב יעדים גבוהים, נפסיק לחשוב מה האחרים יגידו, ונתחיל לפעול ולעשות דברים משמעותיים- נגיע למקומות ראויים, וברגע שנגיע לאותם מקומות נשמה ונודה לעצמנו על שינוי המחשבה שעשינו. אני מאמין בכל אחד ואחת, ומאמין שאם כל אחד יקח את הנקודה של להפסיק לפחד ולהתחיל לחלום- העולם יהיה הרבה יותר מתוקן ומקום יותר טוב. גיל זה רק מספר. תנצלו את הכוחות שיש לכם, ותתחילו להציב יעדים. מאמין בכם!!

שבות עמי

זכר הסיו"רית

דבר קטן

וואו איזה אודש מטורף היה לנו!

אז מה היה בעצם?

הבר מצוה של סיירת מירון צפת האלופות!

פתחנו תפוצה בנוקיה, אריזת מארחים ליהודי התפוצות, חלוקת חטיפים ושתייה לאיילים, הסיכומון הראשון שלנו, התנדבות בשערי צדק, חלוקת תה ועוגיות לעילוי נשמת גלעד שער, שהמשיכה גם לצפון עם סיירת מירון צפת, וכמובן – הסמנריון המעיף וואו איזה אורותת, והשיא – קמפיין גיוס פעילים חדשים שהואט ממש בשיאו יאללה תצטרפו להגרלה הולך להיות מדהים

רציתי לומר שזה ממש מוערך כל אחד ואחת שמגיעים להתנדבות, ובסוף הנוער

בנוי מזה שאתם באים ונותנים מעצמכם וזה ממש לא מובן מאלי! ואם יש משהו שבאמת נותן מלא ובונה בנו מידות טובות זה לתת.

אז תודה רבה לכם על כל מה שעשיתם ועזרתם למישהו אחר, אין עליכם בעולם! ובמעבר אד – רציתי לדבר קצת על כוחה של קבוצה.

הרבה פעמים אנחנו מסתכלים על החיים בנקודת מבט אישית כזאת, רשימת משימות, אושבים על עצמנו, אם היה לי כיף בפעולה, ואיך אני מרגיש/ה, מה עשיתי היום, איך להתקדם ומה נוא לי.

שבת עמי

זכר הסיו"רית

אבל יותר נכון זה להסתכל על החיים במבט כללי, איפה עמ"י עומד? ואיך אפשר לקדם את מוסד הלימודים שלי, והאברים? מה אני רוצה לעשות בשביל השבת שלי?...

וככה, כשמסתכלים יותר בגדול אפשר להרחיב מבט, ולצמוח, לאט לאט. זה לא דבר שעושים תוך יום או יומיים אבל אם כל מי שקורא/ת את זה ינסה לפעמים (פעם בשבוע או חודש) לחשוב קצת יותר כללי, אולי יש מישור בבידוד, או סתם מישי בצד שצריכה תמיכה, ומה אפשר לעשות כדי שלמישהו יהיה יום יותר טוב היום?

זה משפיע הרבה יותר ממה שנדמה לכם, כי חסד מתגלגל, אולי לכל העולם אפילו!:

וטיפ שלי – אל תאפשו רק את הדברים הגדולים, לכו למעשים הקטנים והפשוטים כי בסוף הם בונים את היופי בחיים והם העיקר. יאללה בהצלחה אלופים מעריכה אתכם ממש!

זכר תורה

– אהבת הארץ – לא ככל העמים –

בליל טו בשבט בתי ישראל מתכנסים על מנת למתק
את הלב ואת הדעת משבועה של ארץ ישראל,
*ונאכל מפריה ונשבע מטובה ונברך עליה בקדושה
וטהרה* וברכת מעין שלוש. יש בכך בכדי לחזק את
הקשר והחיבה לארץ ולתקן חטאים קדומים של מאיסה
בה. החיבה מחזקת את כושר האחיזה שלנו בארץ
ונותנת כוח ליישב אותה ולהלחם למענה. כל עם אוהב
את ארצו באופן טבעי, כל עם היה שמח לקבל *ארץ
טובה ורחבה, ארץ זבת חלב ודבש*, אך לא מכאן
נובעת אהבתנו לארץ. זו אינה אהבה מולדת רגילה,
אלא חיבה של עם קדוש לארץ קדושה.
והרב אליעזר קשתיאל

ימי הולדת

מצלם אבאים חודש לבט
אביאם כהן, אי לבט, טו
אריאם לו, ג' לבט, טו
נחמה לפיל, די לבט, טו
מוריה פויכטונגה, ו' לבט, טו
אחינעס, ו' לבט, טו
רבקה, ט"ז לבט, טו
מתניה לוץ, כי לבט, טו
הסם כרמל, כי לבט, טו
נעמה לוורל, כי לבט, טו
רחמי לורק, כ"א לבט, פו
הראם גליסל, כ"ב לבט, דו
אייסל הלחר גולדמאן, כ"ב לבט, פו
תחיה אפלטיין, כ"ג לבט, טו
נגה דינה, כ"ח לבט, טו
אוריה בן חמו, כ"ט לבט, טו

מה היה לנו החוצץ?

אז מה היה לנו האודש?!

ואווו אודש מ-ט-ו-ר-ר-ר-ר

סמנריון אגדי!!!

מי שלא בא פשוט הפסיד

הלכנו לאסדי אנוש במבוא אורון היה פסיכ

הכרנו תודה לשוטרים ולכוחות הביטחון אחרי הצום ואוו איך הם שמחו לראות שמישו אושב עליהם

סיכומן של הנוער ואווו, איזה תמונה מטורפת והמלל עוד יותר

הלכנו לשערי צדק לשמח לאחר מכן הלכנו לאני אחיך היה אנש

היינו חלק מהמבצע מתוק בלב הלכנו לחלק בכיכר ציון עוגיות לע"כ גלעד שער ו אחד משלושת

האטופים

הלכנו לתכלית לארוז סלי מזון, תיקתנו את העבודה והתנחלנו במרכזית למשחקים מחזגשים

מבצע פעילים חדשים

ואווו ואוו איזה מטורף

סרטון מטריף שאף אחד לא חלם עליו בכלל!!!

הגרלה מטורפת

יאללה תפציצו ותצרפו חברים חדשים

הולך לצאת לאודש בט מהסרטיסם

אכאו תראו

בעז"ה הולך להיות חמשוש מטורף של הנוער

כתבה

אזז חשבתי המון על רעיון לכתבה מעניינת שתהייה קשורה לעשייה של הנוער 😊 אז החלטתי לדבר על הרבנית ברכה קאפא ז"ל שכולה הייתה אישה של חסד ונתינה. קריאה מהנה 😊

הרבנית ברכה קאפא:

אז קצת רקע כללי על הרבנית,

הרבנית ברכה קאפא נולדה בתימן בגיל 17 הרבנית התחתנה עם יוסף קאפא שנהייה לרב עוז בילדותה הייתה הרבנית מלאה בחסד ונתינה. תמיד הייתה עוזרת ועושה חסדים לאנשים בתימן. בגיל 21 הרבנית עלתה לארץ עם משפחה במסע מפרך בו היא איבדה את בנה יחיא. מפעל החיים שלה:

הרבנית פתחה מפעל רקמה והעסיקה רוקמות רבות משכבות חלשות. בהמשך פתחה בגדייה, בה חולקו בגדים יד שנייה בעזרת צוות של מתנדבות. במסגרת הבגדייה אף התאימה שמלות לכלות לליל כלולותיהן. במקביל, הקימה את עמותת הצדקה "סגולת נעמי", על שם אמה, ובמשך עשרות שנים ניהלה מפעלי גמילות חסדים שהיוו סעד לאלפי נזקקים בירושלים וסביבתה. בין היתר ייסדה והייתה מנהלת פרויקט ה"קמחא דפסחא", במסגרתו חולקו, בעזרת הציבור, מצרכי מזון לאג הפסח כגון מצות ויין.

פרסים והוקרה:

בשנת 1992 הוענק לה התואר "יקירת ירושלים". על פועלה זכתה קאפא ב-26 תעודות הוקרה שונות, וכן בפרס ישראל לשנת תשנ"ט – 1999, על "תרומתה המיוחדת לאברה ולמדינה". בנוסף הרבנית ובעלה הרב יוסף קאפא נבחרו לדמויות המופת של האינטר הנמלכת דתי לשנת תשע"ו.

הרבנית היא לגמרי דמות להשארה בנושא החסד, ההתנדבות והנתינה שהתנועה שואפת אליהם. מקווה שנהנתם 😊

מצור וידוים

מצור וידוים:

1. הייתי בשיעור פרטי עם הסוודר של הנוער והמורה שלי שאל אותי כזה במה אני מתנדבת וזה היה ממש מבין.
2. הייתי הראשונה שלבשה את האולצה של הנוער וזה היה בירושלים וממש כל הראוב בהו לי בכתוביות וזה היה מצחיק ממש
3. בהתחלה של הנוער היו רק ארבעה צוותים ואז הוספנו לפי הצורך, מפה לשם כל הוצפ שלי קבוצות של אנשים מהנוער..
4. את התמונה של צוות כתיבה צילמנו ממש במצב כפית היינו שתי ילדות מסטולות שעבדו ממש קשה מידי על הנוער שלא תדעו מצרות
5. הכי מאוחר שאזרתי מהתנדבות זה נראלי אחת בלילה
6. המינימום שלי בשיחות עם רכזות מהנוער זה איזה שעה

מצור ויצויים

1. אני מרגישה זכות אמיתית לקחת חלק בנער שלנו .
לראות את זה שנערים ונערות תורמים מעצמם למען האחר , למען אלה שאין להם .
מרגש אותי לראות את התמונות שנשלחות ולחלוק את החוויות יחד איתכם .
אני מעריצה ענקית של כל אחד ואחת מכן!
מרגישה במקום נאהב וטוב
אשרינו שזכינו

2. אני

שואלת

את

ההקלטות

של

יעל

פוקס

3. האלום שלי זה להיות קומונרית בסניף של שובאל אבל שאני במחוז צפון

4. ראיתי חשופית במיניריון חטכה והנחתי אותה מתחת לאחד הספסלים של הבנות, בתקווה שיהיה מעניין. בסופו של דבר
הן אפילו לא שמו לב.

5. אני לא יודעת לעשות סלפין, אבל בשביל הנער אני "אובבת צילום"

6. אני חושבת שהפכתי למיסונרית של הנער. אני פוגשת בנאדם חדש ורואה בו פוטנציאל גיוס חדש.

7. אני כותבת לאינסטגרם של התנועה, ובדכ אני לא תמיד נמצאת בהתנדבויות. אז יש פעמים שהכתיבה יוצאת.

יצירתית קמעא... הייתה התנדבות מטורפת! באנו המון מתנדבים מכל רחבי הארץ וכו...

פעם אחת גם רשמתי שהלכנו לחליבה וכו מתברר אין סיפור כזה 😊

הכר את המתנזרת

1. שם ושם משפחה – רחלי לאה משרקי
2. איפה אתה גר? – מעלה אדומים כרגע
3. איפה אתה לומד? שירת הים
4. באיזה כיתה אתה? י"ג (כמעט י"א ג')
5. מאכל אהוב המבורגר, וכן אני צימונית
6. איך הגעת לנוער? – שבותי דיברה איתנו על הנוער בסוף החמישית שלי ורציתי למצוא דברים טובים לעשות באופש, ובהתנדבות הראשונה כשראיתי כמה אנשים מטורפים יש בנוער פשוט התמכרתי להתנדבויות ומאז אני פה
7. מה אתה חושב על היורים שלנו? ההערכה שלי אליהם לא מפסיקה לעלות, שובאל ושבותי, שניהם אנשים גדולים שאני לומדת מהם מלא
8. באיזה צוות אתה בנוער? צוות הוואי האחד והאיידד, צוות פרסום, צוות תכנון, ולא מזמן אפילו התקבלתי לצוות סטלה לא מזמן
9. מספר טלפון 0523337333 לפרטים והזמנות רחלי ולא באמת
10. צבע מברשת שיניים – ורוד באולפנה וירוק בבית
11. מקצוע אהוב – וידוי אפל. מכורה לאנגלית, שריטה עמוקה שקשה להבין.
12. איזה מגמה אתה? 11. תיאטרון ||| #כי ערס זה צורת חשיבה

13. להתנדבות שזכורה לך במיוחד – ההתנהגות הייתה מדהימה, גם את ההתרמה שהשגנו בה יהלום קצת קשה לשכוח, אבל באמת שכל התנדבות כמעט שהייתי בה הייתה מטורפת ותמיד כיף להיזכר בהן

את
הייתה
זאור, זכרים?

אז...
הנה את שלה. רוצי.
כמו אחותי האחרות,
שם הוא אחראי.
אחראי על כל הצרות בבית.

פיזר בה מרגי רהליים???

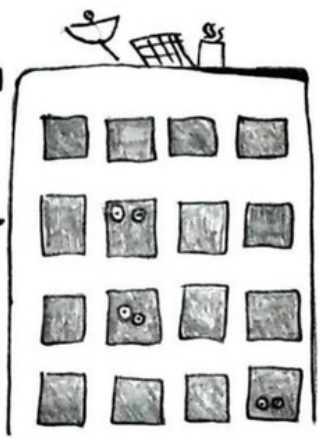

והנה התירוצים:
הוא שחקן
כדורסל
מזל"ן

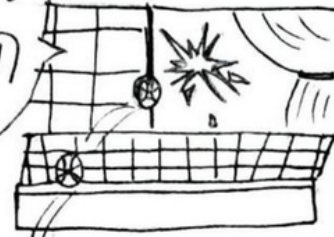

אז...

מי שחקן
עוזר פעם
עם התיכונים?

אם לא לא!
החלין החרש!

הוא אחראי
על בטחות
החליים
קטן

הוא
אחראי על
החשמה

ובענין הבא הוא
אפילו יורה אחראי על
הצוקים! זה לא טוב.

הכר את המתנזר

1. שם ושם משפחה – אלישיב מנזלי
2. איפה אתה גר? – הר גריזים
3. איפה אתה לומד? אמ"ש
4. באיזה כיתה אתה? י"א
5. מאכל אהוב – העוגיה של הקרמבו
6. איך הגעת לנוער? – אני יותר מידי זמן בנער בשביל לזכור, אני לא
כמו הצעירים שישר שולפים
7. מה אתה אושב על היורים שלנו? כולם אומרים שהם חייבים להיות זוג
אבל אני לא מסכים עם זה. אני אושב שקשר זוגי ביניהם רק יפגע באיכות
של השניים האלה וזהו.
אז מזה הם סבבה לגמרי
8. באיזה צוות אתה בנער? רכז תכנון וראש צוות מנזלי
9. המספר הכי מגניב בארץ ומי שלא מסכים איתי מזמן לפרטי
0586655210
10. צבע מברשת שיניים – בפנימיה ורוד בבית בקומה למטה ורוד בקומה
למעלה ירוק
11. מקצוע אהוב – שאלה קשה מידי
12. איזה מגמה אתה? – ארץ – ובארץ באיים
13. ההתנדבות שזכורה לך במיוחד – . ההתנדבות הראשונה בהר בחיות היה
אווירה רצח

מדור החידות

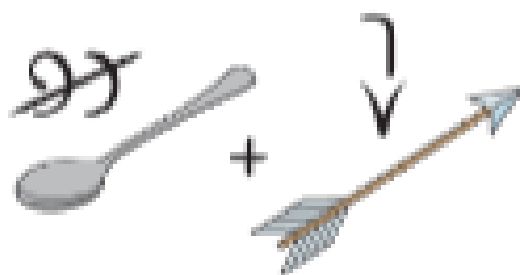
אז לאחר מאמצים וגם כמה תקלות קבולו במחשבות נפיים את מדור החידות הראשון(!) אם אתם ניפוס שאותבים חידות אז המדור הזה במיוחד בשבילכם. אז לנבחר נא בשבט חופשית לכם כמה חידות שקשורות למשג. אתן לכם מפילר קטן: בחידה שעליכם לגלות שם של נץ צריך לצאת לכם שם לא ידוע (במיוחד!) אז אם יצא לכם משתו מוזר- צחקתם! ובגלל שאני ממש חמודה הינה עוד רחש: בחידת הארזים שימו לב להצעה בסוגריים- זה יכול לעזור.

את התשובות אפרסם במדור של החדש הבא (כמובן שזה בחקוה שאחבר...) התאמצתי ממש אז מקוה שתאהבו. בהצלחה =)

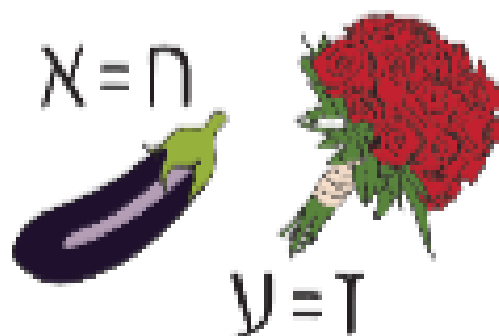
אז מה יש בארגז?

היו 3 ארגזים ועל כל אחד שלט: תפוזים, תפוזים ומעורב (תפוזים+ תפוזים). ידוע שהיה בלבול והשלטים בטוח לא נכונים (אף שלט אינו במקום הנכון). עליכם לסדר מחדש את השלטים באמצעות לקיחת פרי אחד מארגז כלשהו.

גלו את שם הפרת:

גלו את שם העץ:

חידה בלשית

מותו של איש עשיר

בבוקר של יום גשום ומתגר נרצח אדם עשיר במיוחד באחוזה המפוארת. 5 אנשים נטפים שהו בבית באותו הזמן: אשתו, הטבח, הגנן, עוזרת הבית ורב המשרותים. לבלש המשטרה שהגיע לחקור את ההתרששות סיפר כל אחד מהם מה לכאורה עשה בזמן שהרצח התבצע:

- אשתו ישבה לצד האח וקראה ספר

- הטבח שקד על הכנת ארוחת הבוקר

- הגנן השקה את הצמחים בחצר

- עוזרת הבית ניקתה אבק

- רב המשרותים היה בטלון וקיים שיחת טלפון בענייני עבודה

לאחר שכל אחד מן המכחים נתן את גרסתו, עצר מידית הבלש את הרוצח האמיתי.

מיהו הרוצח?

פינת כישרונות צעירים

הכישרון: צילום

עמישב

היי קוראים לי עמישב כוכן לש מיוחד אני בן דו כיתה י"א סומד בשומריה..אני ממל אוהב לללם מרגיש חיבור לדבר הזה בעיקר מללם טבע ונופים הארץ לשנו מזהימחה

AMISHAV RECHEL

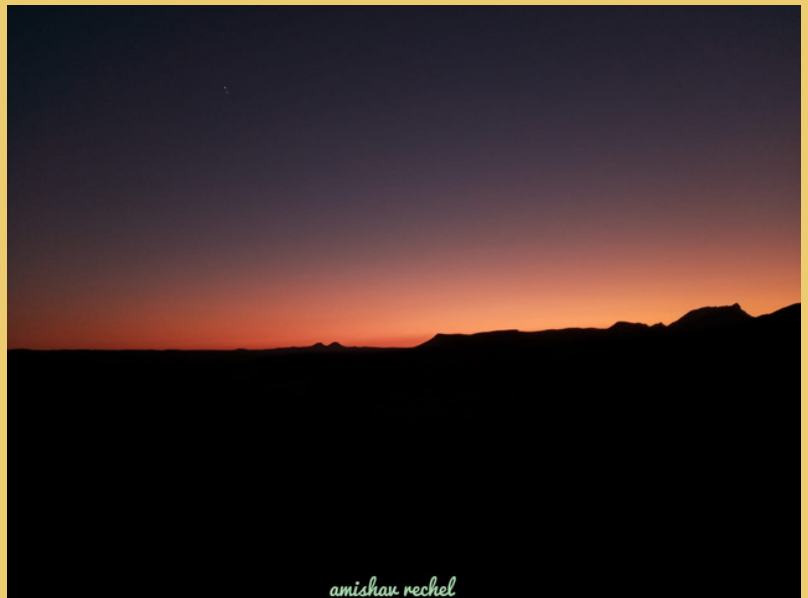

amishav rechel

פינת כיסחונות לעיריך

amishav rechel

amishav rechel

amishav rechel

פינת כישרונות צעירים

פינת כישרונות צעירים

2

סיפור בהמשכים

תקליד פרק ראשון
- הסיפור מזכיר על שחר, ילדה אוטיסטית, ועל ההתמודדות היומ-יומית
של כל המשפחה, ובעיקר, מזכיר עליו, על החיים ועל הקליים.

"התפתחה יפה, הילדה" ציינה האחות נינה במרפאה, "כל המדדים תקינים, הלא כן?".
עושה כבר קולות?" הצטרף לשאלה דוקטור אורנגי, כשפתח את הדלת להביא מסמך
"בטח" ענת ענתה. התינוקת, שחר, בריאה סה"כ, למה השאלות האלו?
נינה הסתכלה קצת על הילדה, בזמן שנתנה לה משחקים שאמורים לפתח את המוטוריקה
הגסה, מין צעצועים שאפשר בעזרתם ללכת איתם בחדר, עגלות משחק באלו. שחר כמעט
רצה איתם, שיחקה והתהלכה לה ברחבי החדר, שמחה, מין פרפר מרחף מאושר
נינה חייכה אל הילדה, קצת בעצב - "תגידי, ענת מותק, קולות היא עושה-אמרנו - אבל,
"אבל מילים? אי פעם היא קראה לך אמא? היא ביקשה לשות, לאכול, נתנה חיבוק
ענת, באינסטינקט אימהי אספה אליה את שחר, וחייכה אליה. שחר התבוננה באמה...
והסיטה את המבט
"הדוקטור פצה את פיו - "אין תגובה לרגש, היא לא מגיבה
נינה קיצרה במילים, היא לא אוהבת את הבשורות האלו, רק בשורות של שמחה - "תראי, יש
לה אוטיזם. זו מחלה שנולדים איתה, אי אפשר לקבל אותה מבחוץ. "ענת הרגישה כאילו
נתנו לה מכה בבטן, זה שרף אותה
נינה המשיכה - "זוהי הפרעה בהתפתחות במוח, התקשורת במצבים אלו לקויה מאוד, כמו גם
לפעמים הוויסות החושי והרגשי. רוב תחומי העניין של החולים בה מצומצמים וישנם
..."אוטיסטים שגם יש להם תנועות חזרתיות, כמו רינה, את יודעת
לא, ענת לא ידעה. חצי מהמילים היא בכלל לא הכירה, והיא לא חשה שהיא רוצה להכיר
אותם מקרוב. את רינה היא דווקא הכירה. היא הייתה השכנה הסהרורית מהשכונה. היא
הסתובבה גם הרבה במרפאה. רינה הייתה בחורה בת שלושים שגרה עם אמה, והייתה הרבה
ממלמלת לעצמה ופשוט עושה תנועות ידיים שחוזרות על עצמן בכל הזדמנות, מין סיבוב
ידיים מוזר כזה כך שהיא נראה שהיא כל הזמן קצרת רוח

הדוקטור המשיך – "אי אפשר להירפא מזה, אפשר אבל לשפר ולעבוד. צריך אבחון פסיכודידקטי ומבדק של אוטיזם לבתך, כדי לקבוע את העובדות ולבדוק איפה היא עומדת על הרצף. יש אוטיסטים עם תפקוד כמעט רגיל, גבוה, רק שקשה להם לדוגמא, לזהות מתי בן-האדם שאיתו הם מדברים הוא עצוב או שמח, לדוגמא לא יכולים לזהות חיוכים. ויש כאלו בתפקוד נמוך. אלו... בלי תקשורת בכלל. בועה עוטפת אותם. איתם צריך לעבוד הרבה."

נינה המשיכה – "זוהי הפרעה בהתפתחות במוח, התקשורת במצבים אלו לקויה מאוד, כמו גם לפעמים הוויסות החושי והרגשי. רוב תחומי העניין של החולים בה מצומצמים וישנם אוטיסטים שגם יש להם תנועות חזרתיות, כמו רינה, את יודעת..."

לא, ענת לא ידעה. חצי מהמילים היא בכלל לא הכירה, והיא לא חשה שהיא רוצה להכיר אותם מקרוב. את רינה היא דווקא הכירה. היא הייתה השכנה הסהרורית מהשכונה. היא הסתובבה גם הרבה במרפאה. רינה הייתה בחורה בת שלושים שגרה עם אמה, והייתה הרבה ממלמלת לעצמה ופשוט עושה תנועות ידיים שחוזרות על עצמן בכל הזדמנות, מין סיבוב ידיים מוזר כזה כך שהיה נראה שהיא כל הזמן קצרת רוח.

הדוקטור המשיך – "אי אפשר להירפא מזה, אפשר אבל לשפר ולעבוד. צריך אבחון פסיכודידקטי ומבדק של אוטיזם לבתך, כדי לקבוע את העובדות ולבדוק איפה היא עומדת על הרצף. יש אוטיסטים עם תפקוד כמעט רגיל, גבוה, רק שקשה להם לדוגמא, לזהות מתי בן-האדם שאיתו הם מדברים הוא עצוב או שמח, לדוגמא לא יכולים לזהות חיוכים. ויש כאלו בתפקוד נמוך. אלו... בלי תקשורת בכלל. בועה עוטפת אותם. איתם צריך לעבוד הרבה."

ענת הרגישה פתאום את העננים שבחוץ, היא הרגישה אותם נכנסים לה ללב. היא הביטה בדוקטור ובאחות, מחכה לעוד גשם של מילים שיוטח על ראשה. לא היו סימנים מקדימים לסופה הזו, לעולם לא הודיעו לה לפני מה זה אוטיזם, ואיך ילדים-מלאכים, פשוטים כאלו, שלא עשו שום דבר רע בחייהם, מקבלים אותו, מתנה לכל החיים.

איפה אמיר בדיוק? היא ניסתה לתפוס אותו בפלאפון, הוא לא ענה, סינן. שוב הבטן כאבה לה. היא בוערת מבפנים. איפה אמיר כשזקוקים לו? הוא כל הזמן עובד, והיא? כאן, לבד. עם הבשורה.

ענת פשוט הרימה את שחר שוב, ויצאה החוצה, לנשום אוויר, לברוח מהבשורה. גשם התחיל לרדת, מהעננים בשמיים, ומהעננים בלב.

פִּינֵת הפסיכולוגיה

בשיתוף הפסיכולוגית של הנוער

מדור תלונות שלום

שמעתי שיש מדור תלונות וזה ואמרתי לעצמי למה שרק אחרים יתנו ואני אשב בבית שמח וצוהל במקום להתלונן ולהתמרמר על הנוער? טוב אז זה יהיה קצת קשה לקריאה לחלק מהאנשים, אבל באמת שלא אכפת לי... אני כמעט מאוכזב מהנוער. כמעט. ובקרב זה כבר יהיה מאוכזב ממש. למה? אני אסביר לכם למה. לאחרונה יש קצת עניין סביב עניין הבנים בנות בנוער (ולצער זה לא העניין של האם להפריד או לא). חברה, ד'. הגענו בשביל לתרום, הגענו בשביל לעבוד, והגענו בשביל להיות טובים יותר. לא באנו לשחק משחקים של בנים בנות. יאללה מאמין בכך שלא תצליחו להגיע לשלב שבו אני ממש מאוכזב ממכם, כי כרגע אני באמת באמת אוהב כל אחד ואחת בנוער. יירמשיך בעז'ה לעשות טוב ולפרוח.

14:33

תלונתך נקלטה במערכת ועוברת לכל הגורמים המוסמכים. המשך ערב טוב.

היום

היי, כמעט בוקר טוב 😊

קודם כל חשוב שאתה משתף. לא קל להסתובב עם תחושות כאלה קשות בבטן. דבר שני, רציתי להגיד שבעבר חויתי מקרה שגרם לי בין חברות שגרם לי לעשות סטופ, ללכת אחורה ולחשוב לאיזה מקום אני רוצה להגיע עם הקשר הזה, איך אני מקדמת את עצמי על ידי הקשר ונהיית אני טובה יותר. כן דיברתי בנימה אישית יותר. אבל זה מה שאני חושבת. זו העיצה שלי אלייך ולכל מי שמרגיש כמוך ובעצם אולי גם בכללי.

תשבו עם עצמכם ברצינות ותנסו לענות לעצמכם על השאלות של איפה עובר הגבול שלי, איך אני צומחת ונהיית טובה יותר מכל פגישה של הנוער, מה החזקות שלי שאותם אני צריכה לשמר כדי להצליח לעמוד בזה, ומי האנשים שפה בשבילי ועוזרים לי עם זה. כדי לא להיות לבד עם זה. למרות שיהודי אף פעם לא לבד..

אז היה חשוב לי להגיד שההרגשה הזאת בסדר. השאלה אם מתעלמים ממנה או עושים איתה משהו.

אני הצעתי את עצתי. שכל אחד יעשה מה שעושה אותו יותר טוב... ** וחשוב להגיד כל מה שנכתב פה הוא בהערכה ממש על כל העשייה המטורפת והברוכה שפיזית מצילה אנשים. בהצלחה!

פה לכל שאלה, הפסיכולוגית של הנוער.

מדור תלונות שלום

הועברה

אז אני מתלוננת על ההערכה המוגזמת לבנאדם הידוע בשם אלישיב מנזלי

הועברה

זה לא מגיע לו

תלונתך נקלטה במערכת ועוברת לכל הגורמים המוסמכים. המשך ערב טוב.

היי ערב טוב, מה שלומך? חשוב לי להגיד שזה מפריע לך מראה על גדלות ובגרות.. לא כל אחד היה אומר את זה בקול.

הערכה הינה דבר שלילי באופן כללי. אנחנו לא מעריצים בני אדם אנחנו מעריכים אותם. מכיוון שמעריצים רק את בורא עולם. אז אולי זה משהו שאנחנו בתור נוער צריכים לחשוב עליו שוב. דבר שני, אני חושבת שבנוער יש להעריך כל בנאדם. שבא, השקיע ונתן מעצמו. בכל אחד יש דברים טובים. זה שהערכה מופנית לאדם אחד זה אומר שיש לו אישיות כוח של הנהגה אז אולי תנסי למצוא למה כן חשוב להקשיב לו, ואיך אפשר להתקדם ולעשות טוב ביחד עם ההערכה הזאת. בהצלחה ❤️

פה לכל שאלה, הפסיכולוגית של הנוער. ניתן לפנות אליי דרך מדור תלונות למספר- 0545385400.

הודעה

השמיים יפלו

השמיים יפלו אם כולם יבזילו בין נעם לרננה.
השמיים יפלו אם יום אחד לא יחפרו בקבוצה לשם הפעילים.
השמיים יפלו אם כולם יבואו להתנזרות עם החולצה/ הסוודר.
השמיים יפלו אם לובאים לא ידליק משאבה.
השמיים יפלו אם ההתנזרות תתחיל פעם בוא בצמון.
השמיים יפלו אם נועם ורננה ולא יהיו לחולות.
השמיים יפלו אם כולם יבינו מי זה לשון.
השמיים יפלו אם סיירת ירושלים יתחילו התנזרות לא אחרי
לעיתים.
השמיים יפלו אם כל מי להצמין חולצה יעשה מאמץ לקבל
אותה אי פעם.
השמיים יפלו אם כולם יקראו את ההוצעה עם ההתנזרות
במקום כל הצמון לשאול עליה.
השמיים יפלו אם לתי הרכזים לשם סיירת ירושלים יהיו ביחז
בהתנזרות.
השמיים יפלו אם נכלים לעשות ילבי"ז רכזים באמת עם כולם.
השמיים יפלו אם יהיו לנער ויזויים נורמאליים.